

Sygn. akt I C 347/21 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Łukaszewicz
-----------------	------------------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 31 grudnia 2021 roku

w trybie art. 148¹ § 1 k.p.c.

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w Z. w Szwajcarii

przeciwko M. W.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego M. W. na rzecz powoda (...) z siedzibą w Z. w Szwajcarii kwotę 9 066,50 zł (dziewięć tysięcy sześćdziesiąt sześć złotych 50/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 4 473,64 zł od dnia 19.05.2021r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego M. W. na rzecz powoda (...) z siedzibą w Z. w Szwajcarii kwotę 2 317,00 zł (dwa tysiące trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia wyroku pozwanemu do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 347/21 upr

UZASADNIENIE

(...) z siedzibą w (...) w Szwajcarii wytoczył powództwo przeciwko M. W. o zapłatę kwoty 4 473,64 złotych wraz z dalszymi odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 19 maja 2021 roku do dnia zapłaty, kwoty 4 277,68 bez dalszych odsetek oraz kwoty 315,18 złotych bez dalszych odsetek.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dochodzona pozwem wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwaną dnia 18 listopada 2019 roku umowy pożyczki ratalnej nr (...) z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

Przedmiotowa umowa została zawarta na podstawie wniosku o udzielenie pożyczki złożonego przez pozwanego. Pozwany wskazał we wniosku dane niezbędne do zawarcia umowy. Konsultant wierzyciela pierwotnego zweryfikował i potwierdził dane zawarte we wniosku podczas rozmowy telefonicznej z pozwanym, której przeprowadzenie jest niezbędne celem podjęcia decyzji o udzieleniu pożyczki.

W związku z zaakceptowaniem wniosku oraz pozytywnym wynikiem procesu weryfikacji strona pozwana otrzymała zgodnie z umową pożyczki kwotę 7 000 złotych, jednocześnie zobowiązała się do zwrotu kwoty udzielonej pożyczki wraz z prowizją w kwocie 6 999,84 złotych oraz odsetkami w 36 miesięcznych ratach. Pozwany nie dokonywał

spląty zobowiązania zgodnie z ustalonym harmonogramem. Wobec tego wierzyciel pierwotny dokonał wypowiedzenia umowy pismem z 4 maja 2021 roku. Roszczenie dochodzone pozwem stało się wymagalne od dnia 18 maja 2021 roku.

Na mocy Ramowej Umowy Zakupu Wierzytelności z dnia 26 marca 2021 roku i aktu cesji z dnia 6 maja 2021 roku wierzytelność dochodzona pozwem przeszła na (...) z siedzibą w (...) (Szwajcaria).

Powód domagał się zasądzenia należności w łącznej kwocie 9 066,50 złotych, w tym kwota niespłaconego kapitału w wysokości 4 473,64 złotych, prowizja w wysokości 4 277,68 złotych oraz skapitalizowane odsetki umowne w kwocie 315,18 złotych.

Nakazem zapłaty z dnia 13 października 2021 roku w sprawie I C 347/21 Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania (k.54).

Pozwany M. W. wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu podniósł zarzut braku legitymacji procesowej, zarówno czynnej jak i biernej, zarzut braku udowodnienia roszczenia oraz zarzut niewymagalności roszczenia. W ocenie pozwanego powództwo zasługuje na oddalenie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 18 listopada 2019 roku pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. a M. W. została zawarta umowa pożyczki ratalnej numer (...). Całkowita kwota pożyczki wynosiła 7 000 złotych, całkowity koszt pożyczki ustalony w dniu zawarcia umowy wynosił 8 131,31 złotych. Całkowita kwota do zapłaty wynosiła 15 131,31 złotych.

Warunkami przyznania pożyczki było między innymi uzyskanie pozytywnej oceny zdolności kredytowej oraz posiadanie aktywnego Profilu na S. Internetowej Pożyczkodawcy.

Zgodnie § 9 ust. 2 umowy pożyczkodawca może wypowiedzieć Umowę P. Ratalnej ze skutkiem natychmiastowym w przypadku a) braku spląty P. Ratalnej w terminie spląty lub powstania zaległości w splącie pożyczki ratalnej, w wysokości odpowiadającej dwóm pełnym ratom oraz b) przedłożenia przez Pożyczkobiorcę fałszywych lub stwierdzających nieprawdę dokumentów albo złożenia przez pożyczkobiorcę oświadczenia mającego istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki ratalnej.

W dniu 19 listopada 2019 roku (...) wypłaciła na rachunek bankowy o numerze (...) należący do M. W. kwotę 7000 złotych.

(dowód: wydruk z systemu pożyczkodawcy k. 10-13, 82-85, umowa pożyczki ratalnej k. 14-32, potwierdzenie transakcji k. 86)

Pismem z 4 maja 2021 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wypowiedziała umowę pożyczki M. W. w trybie natychmiastowym, wobec niedotrzymania przez M. W. zobowiązań wynikających z zawartej umowy pożyczki.

(dowód: pismo z 4.05.2021r. k. 33)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności dokonała przelewu wierzytelności z tytułu niezapłaconej pożyczki SuperGrosz, która na dzień przelania wierzytelności wynosiła 9 082,70 złotych. Wierzytelność została przelana na rzecz (...).

Pismem z 12 maja 2021 roku (...) zawiadomiła M. W. o cesji wierzytelności i wezwała go do zapłaty.

(dowód: zawiadomienie z 12.05.2021r. k. 34, akt cesji wraz z załącznikiem nr 2 k.35-36, oświadczenie k. 37, ramowa umowa przelewu wierzytelności k. 38-41, pełnomocnictwo k. 42, 43, 44, rejestr handlowy kantonu (...) wraz z tłumaczeniem k. 45-46, pełnomocnictwo k. 47-48)

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Wszystkie podniesione przez stronę pozwaną zarzuty, w świetle przedłożonych przez powódkę dokumentów, uznać należy za chybione.

Na wstępie należy wskazać, że wbrew zarzutom pozwanego, pełnomocnik powoda radca prawny G. B. posiada pełnomocnictwo procesowe uprawniające go do reprezentowania strony powodowej w przedmiotowej sprawie. Zaznaczyć należy, że w treści pełnomocnictwa z dnia 1 lutego 2018 roku nie została wskazana data jego wygaśnięcia oraz nie nastąpiło żadne zdarzenie, które skutkowałoby wygaśnięciem pełnomocnictwa z mocy prawa.

Zgodnie z przedłożonym do akt sprawy odpisem z rejestru powodowej spółki wraz z tłumaczeniem z języka niemieckiego, A. C. Rady Nadzorczej jest upoważniony do samodzielnej reprezentacji spółki. Analizując przedłożone do akt sprawy dokumenty i ich tłumaczenia Sąd doszedł do przekonania, że A. G. posiadał legitymację do udzielenia pełnomocnictwa radcy prawnemu G. B..

Nie sposób zgodzić się z pozwanym, iż powód nie posiada legitymacji procesowej czynnej w niniejszej sprawie. Powód nabył przedmiotową wierzytelność na mocy ramowej umowy przelewu wierzytelności z dnia 26 marca 2021 roku, której odpis wraz z odpisem aktu cesji nr (...) oraz załącznikiem do nr (...) do aktu cesji, obejmującym wierzytelność przysługującą względem pozwanego, złożył do akt sprawy. Nabycie wierzytelności nastąpiło stosownie do uregulowań art. 509 k.c., zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Przedłożony przez powoda Załącznik nr (...) do aktu cesji z dnia 6 maja 2021 roku zawiera wszystkie niezbędne dane konieczne do prawidłowej identyfikacji wierzytelności, które przy łącznej analizie pozostałych załączonych do akt dokumentów, w sposób dostateczny indywidualizują przedmiotową wierzytelność. Ponadto treść umowy cesji, w części ujawnionej przez powoda, obejmuje wystarczające do oceny skuteczności tej umowy informacje.

Należy wskazać, że z ramowej umowy zakupu wierzytelności z dnia 26 marca 2021 roku wynika, że w związku z zawarciem umowy zbywca przekazuje nabywcy dokumenty dotyczące wierzytelności objętych cesją - w tym umów pożyczki oraz innych dokumentów niezbędnych do dochodzenia roszczenia. Tym samym musiała nastąpić zapłata ceny przez powoda, a wierzyciel pierwotny przekazał dokumentację obejmującą zobowiązanie strony pozwanej. Zgodnie z wymienioną umową, gdyby nie doszło do skutecznego przeniesienia na powoda praw wynikających z Umowy Pożyczki nr (...) to nie dysponowałby on danymi strony pozwanej oraz składanymi w postępowaniu dokumentami, na podstawie których dochodzi roszczenia.

Przedłożony przez powódkę wydruk z systemu pożyczkodawcy wskazuje jednoznacznie, że w dniu 17 listopada 2019 roku pozwany stworzył i złożył wniosek na stronie internetowej supergrosz.pl. W celu uzyskania pożyczki podał swoje dane osobowe - imię, nazwisko, adres zamieszkania, serię i nr dowodu osobistego, numer PESEL, adres e-mail, nr telefonu komórkowego. Pozwany podczas składania wniosku o udzielenie pożyczki za pośrednictwem strony internetowej wierzyciela pierwotnego (...) udzielił pełnomocnictwa wierzycielowi pierwotnemu do zawarcia w jego imieniu umowy pożyczki nr (...). Pozwany wyraził oświadczenie woli w zakresie udzielenia pełnomocnictwa do zawarcia w jego imieniu umowy pożyczki za pośrednictwem strony internetowej wierzyciela pierwotnego – pożyczkodawcy przy wykorzystaniu internetowego pełnomocnictwa, zgodnie brzmieniem § 4 pkt 2 Umowy Pożyczki. W konsekwencji powyższego wniosek o udzielenie pożyczki rejestrowany jest jedynie na indywidualnym profilu klienta w formie elektronicznej i nie był przekazywany w formie papierowej.

Umowa zawarta na odległość to umowa regulowana ustawowo, w której jedną stroną jest przedsiębiorca, a drugą konsument (obróć konsumencki). Do zawarcia tej umowy dochodzi w ramach zorganizowanego przez przedsiębiorcę systemu zawierania umów na odległość, często dla tzw. transakcji on-line. Warunkiem koniecznym

do zakwalifikowania umowy jako zawartej na odległość jest brak jednoczesnej fizycznej obecności stron, w tym samym miejscu i czasie, a także zawarcie umowy z wyłącznym wykorzystaniem jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość do chwili zawarcia umowy włącznie. Należy podkreślić, że umowa na odległość nie musi być zawarta na piśmie. Nie dochowanie tej formy nie powoduje nieważności czynności prawnej. Stąd też brak podpisów na załączonej do akt sprawy umowie pożyczki z 18 listopada 2019 roku. Umowa ta stanowi dokument i dowód w sprawie.

Podkreślenia wymaga fakt, że pozwany nie zwrócił niezwłocznie całości przelanej mu przez pożyczkodawcę kwoty, co w ocenie Sądu jednoznacznie wskazuje na to, iż omawiany przelew nie był wynikiem omyłki ani też nie był świadczeniem niezamawianym, lecz stanowił działanie, które pozwany akceptował. Pozwany wyraził wolę zawarcia umowy pożyczki i zaakceptował zaoferowane przez pożyczkodawcę warunki, czego konsekwencją był ten właśnie przelew.

Zważywszy na powyższe nie budzi wątpliwości Sądu, iż powód wykazał istnienie zobowiązania oraz jego wysokość, zaś przedłożonymi dokumentami w postaci: aktu cesji wierzytelności z załącznikiem (k. 35-36), oświadczenie o zapłacie ceny (k. 37), ramowej umowy przelewu wierzytelności (k.38-41) wydruku danych z rejestru handlowego z tłumaczeniem (k. 45-46v) i pełnomocnictw (k.42-44, 47-48v), wykazał również legitymację czynną w niniejszym procesie.

Wysokość zobowiązania pozwanego została należycie przez powódkę udokumentowana, natomiast strona przeciwna nie przedstawiła dowodów kwestionujących wyliczenia powódki, a zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Na marginesie jedynie podnieść należy, iż przedmiotowa umowa nie została zawarta pod presją przewagi powodowej spółki prowadzącej działalność gospodarczą polegającą na udzielaniu pożyczek i kredytów. Pozwany miał możliwość wyboru instytucji finansowej, u której chce zaciągnąć zobowiązanie. Zawarł przedmiotową umowę w ramach swobody kontraktowej. Znał treść swojego zobowiązania, w szczególności jego wysokość i termin spłaty; otrzymał egzemplarz umowy; mógł i powinien był szczegółowo zapoznać się z treścią umowy; mimo uprawnienia, nie odstąpił od umowy na zasadach określonych w umowie.

Należy zauważyć, że prowizja za udzielenie kredytu została wyznaczona zgodnie z obowiązującym prawem. Pobieranie prowizji za uruchomienie kredytu jest powszechnie stosowaną praktyką rynkową i stanowi element kosztowy dla klienta zaciągającego kredyt. Art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim przewiduje maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu. Koszty ustalone przez wierzyciela pierwotnego nie przekraczają kosztów maksymalnych określonych przez wyżej wymienioną ustawę.

Reasumując, Sąd uznał, że przedłożone przez stronę powodową dokumenty nie budzą wątpliwości i dowodzą istnienia przedmiotowego zadłużenia, zaś ich prawdziwość i wiarygodność nie została podważona przez stronę pozwaną.

W konsekwencji Sąd na podstawie przepisów art. 720 § 1 k.c. oraz umowy pożyczki z dnia 18 listopada 2019 roku zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3 513,25 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od dnia 19 maja 2021 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 265) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2 317 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 500 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, kwotę 1 800,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17,00 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.